

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Společná péče o dítě po rozchodu rodičů

Vedle v současné době toliko diskutovaného tématu svěřeni dítěte do střídavé péče obou rodičů, upravuje zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) kromě výlučné péče jednoho z rodičů ještě třetí způsob, jak je možné péči a výchovu rodičů o nezl. dítě po jejich rozchodu upravit, a sice péči společnou.

Institut společné péče přitom není v českém právním řádu novinkou, neboť byl zakotven již v zákoně č. [94/1963](#) Sb., o rodině, konkrétně v § 26 odst. 2), ve kterém bylo stanoveno: „*Jsou-li oba rodiče způsobilí dítě vychovávat a mají-li o výchovu zájem, může soud svěřit dítě do společné, popřípadě střídavé výchovy obou rodičů, je-li to v zájmu dítěte a budou-li tak lépe zajištěny jeho potřeby.*“

Poté co byl zákon o rodině s přijetím nového občanského zákoníku zrušen, byla právní úprava společné péče převzata do občanského zákoníku. Současná právní úprava obsažená v ust. **§ 907 občanského zákoníku** přitom stanoví: „*Soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili.*“ Oproti předchozí právní úpravě je patrný rozdíl co do podmínek svěřeni dítěte do společné péče, k němuž je **nově výslovně vyžadován souhlas obou rodičů**.

Vedle předmětného § 907 však v občanském zákoníku žádné jiné ustanovení, které by jakkoliv blíže definovalo společnou péči, nenalezneme. Charakteristiku tohoto institutu tak je možné nalézt především v soudní praxi či odborné literatuře. Ačkoliv chybí zákonná definice, lze konstatovat, že společná péče rodičů znamená, že **oba rodiče budou nadále vykonávat péči a výchovu dítěte společně bez nutnosti soudní úpravy poměrů, neboť se na všech otázkách, včetně vyživovací povinnosti vzájemně dohodnou**.

V případě rozvodu manželství, kdy je úprava poměrů k nezl. dětem před a po rozvodu manželství jednou z podmínek rozvodu, a je tedy nezbytné tyto poměry soudně upravit, tak bude za předpokladu, že oba rodiče souhlasí se společnou péčí, výsledkem řízení o úpravě poměrů rozsudek, jímž bude schválena **dohoda rodičů o společné péči k nezl. dítěti**. Co se týče vyživovací povinnosti k dítěti, i ta by přitom měla zůstat neupravena, neboť ačkoliv se jedná o poměrně spornou otázku, je zřejmé, že pakliže jsou rodiče schopni se vzájemně dohodnout na společné péči, měli by být schopni dohodnout se i na výživě nezl. dítěte, což ostatně plně koresponduje i se samotnou podstatou společné péče.

Jak bylo již výše uvedeno, i přesto, že charakteristiku ani podmínky pro stanovení společné péče v zákoně nenalezneme, je možné některé dovodit z dosavadní soudní praxe. Již v rámci předchozí právní úpravy dle zákona o rodině vycházela soudní praxe z toho, že **společná péče je možná především v případě, že rodiče po rozchodu zůstávají žít ve společné domácnosti**, kdy o své

děti vzájemně nadále pečují. Ostatně jen těžko si lze představit, že by bylo možné odlišnou úpravu poměrů v daném případě vůbec aplikovat. Je však otázkou, zda je požadavek společné domácnosti nezbytnou podmínkou, bez které by nebylo možné společnou péči o dítě realizovat. Osobně se domnívám, že nikoliv. Je zřejmé, že v případě velké vzdálenosti bydliště obou rodičů patrně nebude dost dobře možné společnou péči praktikovat. V případě, že však oba rodiče budou bydlet v jedné obci případně v obci vedlejší jen několik kilometrů od sebe, patrně nic nebude bránit tomu, aby se oba rodiče na péči o dítě podíleli společně, bez toho, aby byl rozsah jejich péče jakkoliv soudně upravován. Tímto směrem by se tak i dosavadní soudní praxe měla jednoznačně ubírat. Jako další příkladnou situaci dle odborné literatury je možné uvést např. okolnost, že je dítě již téměř dospělé, případně nežije s rodiči ve společné domácnosti.

S ohledem na výrazný posun v otázce střídavé péče a řadu soudních rozhodnutí, která kladou důraz především na právo dítěte na péči obou rodičů, je zjevné, že je společná péče rodičů prokazatelně ve zřejmém zájmu nezł. dítěte, neboť **je to právě předmětný institut společné péče, který zajistí, aby bylo toto právo dítěte na péči obou rodičů rovnocenně a plnohodnotně naplněno.**

JUDr. David Řezníček, Ph.D., LL.M.

Mgr. Alena Hejná

[Řezníček & Co. s.r.o., advokátní kancelář](#)

U Černé věže 66/3
370 01 České Budějovice

Tel.: +420 386 323 247

Fax: +420 383 839 361

e-mail: recepce@reznicek.cz

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnícké osobě](#)
- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu](#)

a Ústavního soudu

- Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí
- Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026
- Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky (EU): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí
- Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu
- Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu
- Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?
- Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše